Nr. 14. Tarnopol, dnia 15 listopada 1928. Rok VIII.

TARNOPOLSKI Dziennik Wojewódzki

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku służbowego do władz rządowych i wymienionych instytucyj.
Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 zł.

TREŚĆ.

A. ROZPORZĄDZENIA.

1

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 września 1928 r. o Medalu Pamiątkowym za Wojnę 1918 — 1921.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1 poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. W celu przekazania pamięci potomnych wysiłku Narodu o utrwalenie niepodległości i zabezpieczenie granic Ojczyzny w wojnie 1918—1921 r. ustanawia się Medal Pamiątkowy Za Wojnę 1918 — 1921.

§ 2. Medal o średnicy 35 mm. wybity w bronzie posiada: na stronie prawej wizerunek orła państwowego z krzyżem orderu wojskowego „Virtuti Militari", zawieszonym na wstędze na szyji, po bokach daty 1918—1921; na stronie odwrotnej w wieńcu dębowym dwuwierszowy napis: „Polska Swemu Obrońcy".

Medal noszony jest na lewej piersi po Medalu za Ratowanie Ginących, a przed orderami i odznacze-

niami zagranicznemi oraz przed innemi medalami polskiemi, na wstążce z mory szerokości 37 mm. Środek wstążki stanowi pionowy pas niebieski koloru wstążki orderu Virtuti Militari szerokości 13 mm., po bokach tego pasa biegną pionowe paski symetrycznie rozmieszczone w następującym porządku: najbliżej czarny pasek szerokości 2 mm., następnie biały szerokości 2 mm., poczem amarantowy koloru wstążki Krzyża Walecznych szerokości 5 mm., w końcu biały szerokości 2 mm. Wstążka obramowana jest z obu stron paskiem koloru niebieskiego.

§ 3. Prawo otrzymania medalu służy tym, którzy w okresie od 1 listopada 1918 r. do 18 marca 1921:

a) jako żołnierze:

1) polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej w polu, lub z powodu niesienia rannym i chorym żołnierzom pomocy sanitarnej bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez trzy miesiące pełnili służbę w formacjach linjowych w polu względnie jako ochotnicy po wezwaniu Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca 1920 r. pełnili służbę w formacjach linjowych w polu przynajmniej przez dwa miesiące,

4) conajmniej przez pięć miesięcy pełnili służbę czynną;

b) jako osoby cywilne:

1) współdziałając (ochotniczo lub w wykonywaniu swego obowiązku służbowego) z wojskiem w polu, polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej przy współdziałaniu z wojskiem w polu, lub z powodu niesienia żołnierzom pomocy sanitarnej, bez względu na czas trwania ich służby.

3) conajmniej przez pięć miesięcy współdziałali z wojskiem w polu, względnie nieśli żołnierzom w polu pomoc sanitarną lub duchową,

4) conajmniej przez dziewięć miesięcy nieśli pomoc sanitarną żołnierzom w kraju, względnie współdziałali z wojskiem w kraju w zabezpieczeniu mienia wojskowego;

c) jako cudzoziemcy współdziałali z wojskiem polskiem w polu.

§ 4. Osoby, którym prawo do medalu zostało przyznane, nabywają medal na koszt własny.

§ 5. Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

§ 6. Prawo przyznawania medalu przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych, który uprawnienia swoje może przelać na władze mu podległe.

§ 7. Prawo do medalu tracą uprawnieni do posiadania go w wypadkach, w których wedle obowiązujących ustaw karnych wskutek skazania karno-sądowego następuje utrata orderów i odznaczeń.

Osobom, którym wedle obowiązujących ustaw karnych nie mogą być przez czas trwania skutków karno-sądowego skazania nadane ordery i odznaczenia, nie może być przyznany medal przed ustaniem tych skutków.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: (—) **K. Bartel** w. r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: (—) **Daniel Konarzewski** w. r.

Wyciąg z Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 21 października 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego Za Wojnę 1918—1921.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministów z dnia 21 września 1928 r. o Medalu Pamiątkowym Za Wojnę 1918—1921 (Mon. Polski Nr. 233 poz. 533) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prawo do medalu przyznają:

A. osobom wojskowym w służbie czynnej:

a) przynależnym służbowo do formacyj, podległych dowódcom dywizji — dowódcy dywizyj;

b) przynależnym służbowo do dowództw okręgów korpusów i formacyj podległych dowódcom okręgów korpusów, a nie podpadających pod punkt a) dowódcy okręgów korpusów:

c) przynależnym służbowo do Ministerstwa Spraw Wojskowych i instytucyj Ministerstwa Spraw Wojskowych bezpośrednio podległych — szefowie poszczególnych departamentów (organów równorzędnych) względnie szefowie wymienionych instytucyj o uprawnieniach dowódców dywizyj; przynależnym służbowo do instytucyj, które w skład Ministerstwa Spraw Wojskowych nie wchodzą — szefowie tych instytucyj o uprawnieniach dowódców dywizyj, o ile szef danej instytucji nie posiada uprawnień dowódcy dywizji, prawo do medalu przyznaje następny z kolei przełożony, posiadający uprawnienia dowódcy dywizji;

d) dowódcom i szefom, którzy podlegają bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych — Minister Spraw Wojskowych.

B. osobom wojskowym w stanie nieczynnym — szef Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych;

C. osobom wojskowym w rezerwie, pospolitem ruszeniu i w stanie spoczynku — dowódcy okręgów korpusów, właściwi dla tych osób według ich przynależności do powiatowej komendy uzupełnień (P. K. U.);

D. osobom, które nie pozostają w żadnym stosunku do powszechnego obowiązku wojskowego, zamieszkałym w kraju — dowódcy tych okręgów korpusów, na obszarze których osoby te mają miejsce zamieszkania; zamieszkałym zagranicą oraz cudzoziemcom Szef Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 2. Celem uzyskania prawa do medalu należy przedłożyć dokumenty lub uwierzytelnione odpisy, stwierdzające, że petent odpowiada jednemu z warunków, przewidzianych w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów.

Osobom wymienionym w pkt. A. § 1 niniejszego rozporządzenia zostaje przyznane prawo do medalu na podstawie dokumentów ewidencyjnych; osobom wymienionym w pkt. C. § 1 właściwe powiatowe Komendy uzupełnień wystawiają na podstawie wniesionych do tychże Komend próśb zaświadczenia, stwierdzające posiadanie warunków i przesyłają je do dowództwa danego okręgu korpusu; osoby wymienione w pkt. B. i D. § 1 wnoszą prośby z potrzebnemi załącznikami do Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych, względnie do dowództwa właściwego okręgu korpusu.

§ 4. Nadanie medalu należy ogłosić w pierwszym rozkazie dziennym każdego miesiąca, przyczem lista osób, którym medal został nadany, winna zawierać nazwiska w porządku alfabetycznym z wymienieniem przynależności służbowej, względnie miejsca zamieszkania.

Nadanie medalu ogłasza dowódca dywizji w rozkazie dywizyjnym, dowódca okręgu korpusu w rozkazie dowództwa okręgu korpusu, szefowie wymienieni w pkt. C. i D. § 1 w rozkazie dziennym Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Nadanie medalu stwierdzają w legitymacjach oficerów, wzgl. w książeczkach wojskowych władze uprawnione do wystawiania legitymacyj, względnie książeczek wojskowych, podając nazwę medalu, władzę nadającą, numer i datę rozkazu. Osobom, które nie posiadają legitymacyj ani książeczki wojskowej, należy wystawić osobne zaświadczenie według wzoru Nr. 1.

WZÓR Nr. 1.

Dowództwo...

L.................................

.... dnia .... 192...... r.

Stwierdzam, że (nazwisko i imię) nadany został medal pamiątkowy za wojnę 1918 — 1921 rozkazem

D-twa.............................. Nr.................. z dnia..............................

Pieczęć: Podpis:

B. ZARZĄDZENIA.

2

L. BP. 10222. Tarnopol, dnia 8 listopada 1928.

Zarządzenie.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1926 Nr. BP. 9114/25 wydzielam z rejonu posterunku P. P. w Telaczem pow. Podhajce, gminę Mużyłów i przydzielam ją do rejonu posterunku P. P. w Podhajcach pow. Podhajce.

Zarazem anuluję tutejsze zarządzenie z dnia 30 sierpnia 1928, L. BP. 7279.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

C. ORZECZENIA.

3

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 października 1928 r. L. R. W. 3472/28.

Na podstawie art. 19 p. a. art. 20 p. a. art. 21 i 26 rozp. Prez. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 504) orzekam:

Część lasu w Nuszczy powiatu zborowskiego własność Stanisława Weissman-Zawidowskiego, a to oddziały 6 a, b, 7 a, 18, 19 a, b, 24, na parcelach gm. kat. Nuszcze Lk. 1583/cz., 1585/cz., 1654/cz., 1659/cz., 1671 i 1672 o łącz. pow. 34'25 ha uznaję za las ochronny.

Zabraniam w tej części lasu wyrębu zrębami czystemi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki, jak również pozyskiwania wszelkich użytków ubocznych.

Decyzja niniejsza ze względu na interes publiczny ulega natychmiastowemu wykonaniu-

Wojewoda: w z. **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

4

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 26 października 1928
L. RW. 3469/28.

Na podstawie art. 19 p. a. art. 20 p. a. art. 21 i 26 rozp. Prezyd. Rz. P. z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 57 poz. 504) orzekam:

Część lasu maj. Strutyn w powiecie złoczowskim na parcelach gm. kat. Strutyn 794/2, 795/1, 805/2, część północna 805/6 i 1700 o łączn. obsz. 70·7936 ha, **uznaję za las ochronny.**

Zabraniam w tej części lasu wyrębu zrębami czystemi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki, lub innego użytkowania ubocznego.

Decyzja niniejsza ze względu na interes publiczny ulega natychmiastowemu wykonaniu.

Wojewoda: Dr. **Kwaśniewski** w. r.

5

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 8 listopada 1928
L. RW. 3776/28.

Na podstawie art. 19 p. a, c, art. 20 p. a, art. 21 i 26 rozp. Prezyd. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504 orzekam:

Część lasu dworskiego w Kruhowie powiatu złoczowskiego, własność Ks. Jony Pełechatego, położona na parcelach gm. kat. Kruhów lk. 1191/1, 2, 1188/cz. wsch. 201/18, 19, 28, 197/1, 2, 3, 4, 206, 1194 i 1192 na łącz. pow. 35·7504 ha, uznaję za las ochronny.

Zabraniam w tym lesie karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza, zbierania ściółki i pozyskiwania wszelkich użytków ubocznych.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

D. ZARZĄDZENIA OKÓLNE.

6

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 9618. Tarnopol, dnia 30 października 1928.

Regulowanie należności za
kwatery przejściowe i nagłe.

Do wszystkich Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1927. o należnościach za kwatery przejściowe i nagłe dostarczane wojsku, (Dz. U. R. P. Nr. 113/27) które z dniem 1 kwietnia b. r. weszło w życie, przewiduje również kredytowanie tego rodzaju należności. Sposób ten, wybrany z konieczności, może wywołać niezadowolenie wśród szerokich mas ludności, na której ciąży obowiązek dostarczania kwater, a to z powodu długiej procedury, związanej z przelewem kredytów. Kredyty te bowiem będą przelewane do właściwych Kas Skarbowych dopiero po powrocie formacji względnie osób do swoich stałych garnizonów, w konsekwencji czego kwaterodawca otrzyma drobną należytość dopiero za kilka tygodni. Ponieważ instancja pośrednicząca w wypłatach należności za dostarczane przez ludność kwatery są Zarządy Gminne, które posiadają własną kasę. Przeto zarządy te, w wypadku kredytowania należności za dostarczone wojsku kwatery przejściowe lub nagłe mogłyby w miarę posiadanych zasobów kasowych, natychmiast wypłacić kwaterodawcy należną mu na podstawie wystawionego przez organa wojskowe zaświadczenia kwotę, a później otrzymaną z Kasy Skarbowej na podstawie tego samego zaświadczenia, gotówkę zaprzychodować na własne konto, jako pokrycie uprzednio dokonanego na ten cel wydatku.

W związku z powyższem i na skutek reskryptu M. S· Wewn. Nr. Wojsk. 774/2 z dnia 22 sierpnia 1928, polecam wpływać w tym kierunku, aby zarządy gminne, o ile zajdzie tego potrzeba, przyjęły na siebie wypłaty powyższe, co niewątpliwie przyczyni się do harmonijnego współdziałania władz z ludnością cywilną, na której ciąży obowiązek ponoszenia tego rodzaju świadczeń.

Za Wojewodę: **(—) Wagner**
Radca Wojew.

7

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 3675, Tarnopol, dnia 2 listopada 1928.

W sprawie tępienia korówki (wełnistej mszycy) na jabłoniach.

Okólnik Nr. 133.

Do Wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 sierpnia 1928 r. (Dz. Ustaw Rzp. P. z 1928 r., Nr. 77, poz. 689) o tępieniu korówki, które obowiązuje od 20 sierpnia b. r. polecam Panom Starostom spowodowanie porozumienia na obszarze powiatu pomiędzy rolniczemi organami samorządu powiatowego (Komisja Rolna) i społecznemi organizacjami rolniczemi w celu wyznaczenia przez nie jednego lub paru pracowników, którzy mieliby korzystać z uprawnień, o których mowa w § 8 rozporządzenia. W razie wyznaczenia paru pracowników w powiecie należy ściśle określić obszar działania każdego z nich, przewidując w razie potrzeby, że jedna osoba do celów kontroli będzie posiadała rzeczowe uprawnienia w całym powiecie. Pracownicy wyznaczeni przez powiatowe związki komunalne lub przez społeczne organizacje rolnicze winni być zaopatrzeni w dokumenty, stwierdzające ich wyznaczenie, poświadczone przez Starostwo.

Do spełnienia powyższego zadania nadawać się będą przedewszystkiem w braku instruktorów ogrodniczych, instruktorzy rolni, należy jednak brać pod uwagę zarówno wiedzę zawodową, jak i umiejętność postępowania z ludźmi, od czego w dużej mierze zależeć będzie powodzenie akcji.

W razie stwierdzenia, przez wyznaczony personel techniczny, korówki personel ten jest obowiązany zwrócić na to uwagę zarządowi właściwej gminy. Pożądanem jest zorganizowanie przez Pana Starostę zebrań wójtów gmin, na których to zebraniach personel fachowy udzieliłby uczestnikom wskazówek co do rozpoznawania i sposobu zwalczania szkodnika, jak również należałoby ściśle wyjaśnić zebranym przepisy rozporządzenia.

Organizacja takich zebrań jest konieczna w razie stwierdzenia szerokiego rozpowszechnienia szkodnika.

W myśl § 7 rozporządzenia bezpośredni nadzór nad tępieniem korówki należy do Zarządów właściwych gmin, a więc zarówno nadzór nad uiszczeniem szkodnika na jabłoniach, jak i przestrzeganie, aby ze szkółek, w których po dniu 15 sierpnia każdego roku występowała korówka w ciągu roku od tej daty nie zbywano jabłoni t. j. nie odstępowano ich za opłatą lub bez niej, a także aby nie były wysadzane jabłonie opanowane przez korówkę lub ze śladami uszkodzeń przez nią spowodowanych.

W wypadkach niestosowania się do przepisów § 3 i wypadkach przewidzianych w § 6 rozporządzenia Panowie Starostowie wydadzą właściwe zarządzenie, w razie zaś niewykonania zarządzeń przez osoby do tego obowiązane polecą Panowie Starostowie wykonanie tych zarządzeń na koszt osób obowiązanych do ich wykonania, w myśl art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 922) z zachowaniem przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342).

Jednocześnie zwraca się uwagę, że rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin uchyliło ustawę z dnia 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej) (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 407), a tem samem zniosło obowiązek rejestrowania szkółek drzew owocowych i uiszczania specjalnych opłat.

O wykonaniu zlecenia zawartego w niniejszym okólniku Panowie Starostowie zawiadomią tutejszy Urząd Wojewódzki najdalej w terminie 30 dni od daty ogłoszenia okólnika w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

8

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. ZP. 3047. Tarnopol, dnia 13 września 1928.

Pobieranie i przesyłanie próbek żywności do badania.

Okólnik Nr. 135.

Do Panów Starostów powiatowych (lekarzy powiatowych) Województwa Tarnopolskiego.

Niektórzy z Panów Starostów (lekarzy powiatowych) interpretując mylnie art. 10 — 18 Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 22 marca 1928 (Dz. Ust. Nr. 36 poz.

343) poruczają powiatowym dozorcom sanitarnym pobieranie prób żywności za pokwitowaniem odbioru oraz samodzielne przesyłanie ich Państwowemu Zakładowi Badania Żywności w Krakowie. Tak przesyłanym próbom wymieniony Zakład zupełnie słusznie odmawia prawa bezpłatności, gdyż powiatowy dozorca sanitarny nie jest samodzielnym urzędnikiem — referentem, lecz tylko pomocnikiem fachowym i wykonawcą zarządzeń lekarza powiatowego, któremu tylko przysługuje prawo bezpłatności badania prób żywności.

Polecam przeto celem należytej interpretacji wymienionego rozporządzenia i jak najwydatniejszego korzystania z usług wymienionego Zakładu, by lekarz powiatowy sam, podpisem i pieczęcią stwierdzał. że jest nadawcą wymienionych prób żywności.

Za Wojewodę: **Dr. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

9

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. ZP. 3704. Tarnopol, dnia 8 listopada 1928.

Szczepienie lecznicze przeciw wściekliźnie.

Okólnik Nr. 141.

Do Wszystkich Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

W związku z okólnikami Urzędu Wojewódzkiego z dnia 31 sierpnia 1925 L. 42098/25, oraz z 4 lutego 1926 L. 2196/26 w przedmiocie stosowania szczepionki przeciw wściekliźnie, oraz zabezpieczenia niezwłocznego poboru tejże w razie potrzeby, stwierdzono, że szczepionki tej w kilku wypadkach nie można było otrzymać natychmiast z powodu braku na składzie, co w jednym wypadku doprowadziło nawet do śmierci chorego. Gdy tego rodzaju wypadki w przyszłości nie mogą być dopuszczalne Urząd Wojewódzki poleca, aby lekarz powiatowy niezwłocznie sprawdził, czy apteki w miejscu siedziby Starostwa utrzymują na składzie szczepionkę w ilości w reskryptach wymienionej (tj. przynajmniej dwie porcje), z tem nadmienieniem, że w miejscowości gdzie znajduje się więcej aptek, dopuszczalnem jest utrzymanie na składzie szczepionki w poszczególnych aptekach na zmianę. Zmiany te jednak muszą być w każdorazowym wypadku podane do wiadomości Starostwa.

Polecam lekarzowi powiatowemu porozumieć się z właścicielami aptek, (wybór apteki według uznania lekarza powiatowego) oraz zawrzeć z niemi układ, mocą którego jedna ze znajdujących się w mieście powiatowem apteka utrzymywałaby stale na składzie 2 porcje szczepionki. Wykaz aptek, z któremi lekarz powiatowy zawrze układ, należy przesłać wprost do Państwowego Zakładu Higjeny względnie filji we Lwowie, które to zakłady będą wymieniać zakupioną w odnośnem miejscu szczepionkę po upływie terminu jej ważności ale tylko tym aptekom, które będą umieszczone w pomienionym wykazie, i w ilościach niewiększych od 2 porcji. Niepożądanem jest również, aby lekarze zwracali się bezpośrednio do Zakładów wytwarzających szczepionkę tę ostatnią w razie potrzeby winni oni nabywać w aptekach umówionych, i tylko przy braku jej tam, zwracać się do Zakładu.

Aptekarzy wydających szczepionkę, polecam wezwać do prowadzenia ścisłej ewidencji w kierunku 1) daty otrzymania szczepionki oraz z jakiego Zakładu, 2) okresu ważności, 3) kiedy i na zlecenie którego lekarza szczepionkę wydano, 4) zwrot zakładom wytwórczym ewentualnie uwagi.

Inne apteki znajdujące się na terenie odnośnego Starostwa o ile nie są obowiązani i nie utrzymują na składzie tej szczepionki, należy wezwać, by interesowanych w razie potrzeby kierowały do najbliższej właściwej apteki.

Za Wojewodę: **Dr. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

10

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 7914. Tarnopol, dnia 20 października 1928.

Bronisław Gałczyński „Drzewa liściaste, leśne i alejowe".

Do
Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31 lipca 1928, zawiadomiło Urząd Wojewódzki, że Pan Bronisław Gałczyński, zam. w Piasecznie pod Warszawą, ul. Rejtana 3, przedstawił Ministerstwu Spraw Wewnętrznych wydaną przez siebie książkę, p. t. „Drzewa liściaste, leśne i alejowe" (nakładem autora, cena 10 zł., wydanie ozdobne i 5 zł. wydanie zwykłe).

Po zapoznaniu się z jej treścią i opinjami o niej kół fachowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przyszło do przekonania, że książka ta może być z pożytkiem wykorzystana w związku z wykonaniem zarządzeń, Ministerstwa z dnia 2 listopada 1927 r. Nr. Min. 453/27 w sprawie zadrzewienia miast, miasteczek i wsi oraz w związku z zapoczątkowaną okólnikiem Ministerstwa z dnia 10 maja 1928 r. Nr. IV. AP. 4220/28, akcją tworzenia Towarzystw upiększania miast.

Wobec powyższego zechce Wydział Powiatowy zainteresować się i zapoznać z tą pracą.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

E. OGŁOSZENIA, KOMUNIKATY I KONKURSY.

11

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 8700/28.

Tarnopol, dnia 25 października 1928 r.

Ogłoszenie.

Powiatowy związek komunalny w Brodach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu brodzkiego w Brodach uchwalił na posiedzeniu dnia 24 maja 1928 r. zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale wydziału wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. Rz. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

12

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Tarnopolu.

L. 10952/28. Tarnopol, dnia 2 listopada 1928.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości, że sekwestrator tut. Urzędu Szymon Pawlaczek został wskutek reskryptu Izby Skarbowej we Lwowie z dnia 25 października 1928 L. W. II. 18491/1/28 przeniesiony do służby przy Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych dla dziel. IV we Lwowie i z dniem 2 listopada 1928 zwolnił go tut. Urząd Skarbowy z dotychczasowych obowiązków służbowych.

Powyższy sekwestrator nie jest zatem więcej uprawniony do wykonywania poboru i egzekucji podatków i opłat skarbowych na terenie powiatu tarnopolskiego.

Naczelnik: **Śliwiński** w. r.

13

Państwowa Komisja Egzaminacyjna na mierniczych przysięgłych we Lwowie.

L. 127/28.

Ogłoszenie.

Przepisane na mocy art. 4 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925, Dz. Ust. Rz. P. Nr. 97, poz. 682 egzaminy kandydatów praktykujących na obszarze Województw: Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiegoo, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego, odbędą się w terminie jesiennym 1928 r. w czasie od dnia **12 do 23 listopada 1928** r. w lokalu Katedry miernictwa Politechniki Lwowskiej.

Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej:
inż. Hilbricht w. r.

14

Komunikaty pocztowe.

W Urzędzie pocztowo-telegraficznym Barysz koło Monasterzysk, powiat Buczacz zaprowadzono służbę telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

W Urzędach pocztowych Wiśniowczyk, powiat Podhajce, Horodnica pow. Kopyczyńce i Denysów pow. Tarnopol zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

W agencji pocztowej Iwanówka koło Trembowli zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

15

Urząd Wojewódzki lwowski — Wydział Prezydjalny.

L. Pr. 14021/1928. we Lwowie, dnia 6 listopada 1928.

Konkurs.

Urząd Wojewódzki lwowski rozpisuje konkurs na posadę Komisarza ochrony lasów w VII. sł. sł. z przydziałem służbowym do Urzędu Wojewódzkiego, w charakterze zastępcy Wojewódzkiego Inspektora Ochrony lasów.

Podania o nadanie powyższej posady należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie do **15 grudnia 1928 r.**

Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, poświadczenie obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wyższych studjów leśnych, dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej, własnoręcznie napisany życiorys, oraz dowód odbycia dłuższej praktyki zawodowej w administracji lasowej względnie przy urządzeniu lasów lub w państwowej służbie ochrony lasów.

Kandydaci pozostający w służbie państwowej winni wnieść podania w drodze służbowej.

Wojewoda: **Gołuchowski** w. r.

F. DZIAŁ NIEURZĄDOWY.

16

Unieważnienia dokumentów.

Unieważniam dowód osobisty Serja B. Nr. 084202 wydany przez Starostwo w Brodach dnia 2 kwietnia 1926 roku na nazwisko Rzewski Jerzy.

Unieważnia się zgubioną książeczkę ewidencyjną konia poborowego Serja A. Nr. 211870 wystawioną na nazwisko właściciela Jana Łukasiewicza, zamieszkałego w Górach Stryjowieckich gmina Stryjówka pow. Zbaraż.

Hałaszewski Antoni z Wygnanki unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 65818 wydany przez Insp. koni w Czortkowie.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.